

ΔΙΟΘΗΚΗ ΤΟΥ ΔΙΑΒΟΛΟΥ.

ΚΑΙ

ΛΥΧΝΟΣ ΤΟΥ ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ.

ΕΤΟΣ 1ον
ΑΡΙΘΜΟΣ 12ος

Τιμάται εἰς τὸ ἐσωτερικὸν λε-
πτὰ 15. — Εἰς τὸ ἐξωτερικὸν
προστίθενται τὰ ταχυδρομικά.

Κεφαλληνία, 13 Μαρτίου 1860.

ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΑ.

Ἀφοῦ καὶ οὐλαὶ μας ἡ ἐφημερίδες βρῦννε ἀπὸ τὰ ἄθλα τῇ
χαριτωμένης μας καὶ λιγοδούρητης ἐνδεκάτης Βουλῆς, ἤθελε ἔντε-
πόμασθε νὰ μὴ μπορούμε καὶ μεῖς νὰ προσφέρουμε εἰς τοὺς
ἀναγνώσταις μας κανένα δείγμα τῇ μεγαλοφυχίας καὶ μεγα-
λοσημοσύνης τόσο φωστήρων! Ἐπαρχαγγεῖλαμε λοιπὸν μινουὺ
μὲς φίλου τσοῦ Κορφοῦς, νὰ μᾶς συμμάσῃ τὰ περιεργώτερα, καὶ
ἔσα ἐξεφύγανε τὴν προσοχὴ τοῦν ἀλλουνῶνε, καὶ νὰ μᾶς τὰ
στείλῃ—γιατὶ τώρα ὅπουνε σαρακοστὴ ἔμπορεῖ καὶ τὰ διαβάζῃ
ὁ Κόσμος, καὶ νὰ δέεται νὰ συχωρεθοῦνε ἡ ἀμαρτίαις τοῦν Βου-
λιασταδῶνε.

Καὶ πρῶτο, πρῶτο ἔχουμε τὸ ἀκόλουθον:

Ο ΠΑΤΕΡ ΑΡΣΕΝΙΟΣ.

Εἶναι μὲς δεκαπενταριά χρόνοι ὅπου ἕνα ὄνειρο πολλὸ περίεργο
ἔφερε στοὺς Κορφοῦς ἀπὸ τὸ Ἅγιον Ὄρος ἕναν περίφημον ἄσκη-
τὴν, τὸν πάτερ Ἀρσένιον. Ὁ πάτερ Ἀρσένιος μὲς ἐβγάλε τὸ πο-
δὶν τοῦ ἀπὸ τῇ βάρκῃ καὶ ἐπάτησε ἔξω στὴ Σπηνλιὰ, ἐγκαταρίσῃ
τὸν τόπο ὅπου ἔειδε στ' ὄνειρό του. Ἀνεμογιάννης καὶ λαός

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

τὸν ἐπήγανε μὲ ἀλαλαγμοὺς εἰς τὸν Ἄϊ Σπυρίδωνα, καὶ ὁ πᾶτερ Ἀρσένιος ἐγνώρισε τὸν Ἅγιο ὁποῦ τοῦχε μιλήσει στὸν ὕπνον του· ἐγνώρισε τὸ σπῆτι, ἐγνώρισε τὴν κάμαρα, τὰ σκαμνιά, τὰ ταβλίνια, ὅλα τὰ ἐγνώρισε, κι' ὥς καὶ στὸ ἄτομο τοῦ Ἀνεμογιάννη ἐγνώρισε, λένε, τὸ ἄτομο ὁποῦ ὁ Ἄϊ Σπυρίδωνας εἶχε διατάξει νὰν τονε συντροφίσῃ καὶ νὰν τονε πάρῃ ὑπὸ τὴ σκέπη του. Ἀπὸ τῆ μέρους του, Ἀνεμογιάννης καὶ λαὸς καὶ Δεσπότης, μόλις εἶδανε τὸν πᾶτερ Ἀρσένιο, ἐδοκιμάσανε μία συγκίνησι ἀξιοσέβαστη καὶ ἀνεξήγητη ἴσως κι' αὐτοὶ εἶχανε ἰδεῖ ὀνείρατα, μὰ κι' ἂν δὲν τὰ εἶδανε, μία κρυφὴ καὶ ἀξιοσέβαστη προαισθησι βέβαια τοὺς ἔλεγε ὅπως τὸν πᾶτερ Ἀρσένιο τὸν ἔστειλε στοὺς Κορροὺς ἢ χάρι τοῦ Θεοῦ, γιὰ νὰ μπορέσῃ νὰ στερεώσῃ τὴν Ὀρθοδοξίαν. Ἀνεμογιάννης καὶ λαὸς καὶ Δεσπότης ἐπήρανε τὸν πᾶτερ Ἀρσένιο ὑπὸ τὴ σκέπη τους καὶ ὑπὸ τὴν προστασίαν του· τὸν ἐβγάλανε σερίανι, τὸν ἐτρογυρίσαν ὅλα τὰ σωκάκια, τὸν ἐδείξανε τοῦν πιστῶνε, τοῦ νοικιάσανε σπῆτι, τὸν ἐπολιτογράψανε, τὸν ἐπεριφημήσανε, δὲν ἐπεράσανε πολλαὶ ἡμέραις ὁποῦ τὸν ἀνεγνώρισανε καὶ γιὰ Θεοματουργὸν, ὁποῦ τοῦ δώκανε τὴν ἀδεια καὶ κἀνῃ καὶ Μεγαλόσχημαις, ὅπως κρόλα ὁ πᾶτερ Ἀρσένιος μὲ τὴν ἀδεια τοῦ Ἀνεμογιάννη, τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ Δεσπότη, καὶ μὲ τὴ δύναμι τοῦ παντοδυνάμου Θεοῦ, ἔχει κάμει μιὰ πενήνταριζ', νᾶχωμε τὴν εὐκὴν του!—Γιὰ νὰ μὴ σὰς πολυλογῶ καὶ σὰς βαραίνω, ὁ πᾶτερ Ἀρσένιος ἐξακολούθησε νᾶναι ἅγιος καὶ Θεοματουργὸς γιὰ ὀχτὼ δέκα χρόνους· μέσα σ' αὐτοὺς τοὺς ὀχτὼ δέκα χρόνους, ὁ πᾶτερ Ἀρσένιος ἐχάρηκε τὸ σέβας καὶ τὴν ὑπόληψιν τοῦ Ἀνεμογιάννη, τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ Δεσπότη· ὅποιος δὲν ἐπίστευε τὴν ἀγιωσύνην καὶ τὰ θαύματα τοῦ πᾶτερ Ἀρσένιου, κατὰ τὴν ἀξιοσέβαστη γνώμην τοῦ Ἀνεμογιάννη, τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ Δεσπότη, ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς ἦταν ἄπιστος, ἦταν ἄθεος, ἦταν ἀφορετμένος· ἂν ὁ Θεὸς ἤθελ' εὐδοκίησῃ ν' ἀναπάψῃ τὸν πᾶτερ Ἀρσένιο μέσα σ' αὐτοὺς τοὺς ὀχτὼ δέκα χρόνους τῆς ἀγιωσύνης καὶ τῆς θαυματουργίας του, σήμερ' αὖθις ἔχομε ἕναν καινούριον ἅγιον θαυματουργὸν τὸν Ὀρθόδοξον Συναξάρι. Μὴ ὁ Θεὸς δὲν ἐθέλησεν· ὁ Ἀνεμογιάννης, ὁ λαὸς καὶ ὁ Δεσπότης εἶχανε, φλινεταί, πολλὰς ἀκαρτίαι· σὺν ἐπεράσαν' οἱ ὀχτὼ δέκα χρόνοι, ἐπαράτησε τὸν πᾶτερ Ἀρσένιο.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ
ΕΝΔΕΙΞΑΝΤΕΣ ΤΗΝ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΝ
ΜΟΥΣΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

νιο ἢ χάρι τοῦ Θεοῦ· σὺν ἐπεράσαν' οἱ ὀχτὼ δέκα χρόνοι, ἔπαψε ἀπὸ τὸ νᾶναι. Θ α υ μ α τ ο υ ρ γ ὸ ς ὁ πάτερ Ἀρσένιος, ἔπαψε ἀπὸ τὸ νᾶ χαίρεται τὸ σέβας καὶ τὴν ὑπόληψιν τοῦ Ἀνεμογιάννη, τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ Δεσπότη· τώρα ὁ Ἀνεμογιάννης, ὁ λαὸς καὶ ὁ Δεσπότης κηρύττουνε ψεύτη τὸν πάτερ Ἀρσένιο, τὸν κηρύττουνε λαυπλάνο· ὁ Ἀνεμογιάννης, ὁ λαὸς καὶ ὁ Δεσπότης ἀλησμονῶντες τόσαις εὐτυχίαις καὶ τόσαις ἀγάπαις, ἀλησμονῶντες τὴν ἀξιοσέβαστον ἐκείνη συγκίνησιν τῶν ὀχτὼ δέκα χρόνων, θέλουνε νὰ ἐξορίσουνε τὸν πάτερ Ἀρσένιο ἀπὸ τὸ Κράτος! . . . Μὴ κατὰ τοὺς νόμους καὶ κατὰ τὸ Σύνταγμα, ὁ Ἀνεμογιάννης, ὁ λαὸς καὶ ὁ Δεσπότης δὲν ἠμποροῦνε νὰ ἐξορίσουνε τὸν πάτερ Ἀρσένιο ἀπὸ τὸ Κράτος, χωρὶς τὴ βοήθεια τῆς Γερουσίας· ἡ Γερουσία χωρὶς τὴ βοήθεια τοῦ Ἀρμοστοῦ· ὁ Ἀρμостὴς χωρὶς τὴ βοήθεια τῆς ὑψηλῆς Ἀστυνομίας· Ἀνεμογιάννης καὶ λαὸς καὶ Δεσπότης ζητοῦνε τὴ βοήθεια τῆς Γερουσίας, τοῦ Ἀρμοστοῦ, τῆς ὑψηλῆς Ἀστυνομίας· Γερουσία, Ἀρμостὴς, ὑψηλὴ Ἀστυνομία, εἶναι ἔτοιμοι νὰ εὐχαριστήσουνε καὶ νὰ ξεφορτωθοῦνε τὸν Ἀνεμογιάννη, τὸ λαὸ καὶ τὸ Δεσπότη· ὁ πάτερ Ἀρσένιος μ' ὅλην του τὴν πολιτογραφίαν, μ' ὅλους τοὺς νόμους, μ' ὅλο τὸ Σύνταγμα, μ' ὅλαις ταῖς ἐγγύησιν, μ' ὅλαις ταῖς ριζοσπαστικαῖς ἀρχαῖς τοῦ Ἀνεμογιάννη, τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ Δεσπότη (γὰρ νὰ μὴ μελετήσωμε πάλαι τὴν ἀπερασμένην συγκίνησιν καὶ τοὺς ἀλαλαγμοὺς τῶν ὀχτὼ δέκα χρόνων), ὁ πάτερ Ἀρσένιος φοβερίζεται καὶ κινδυνεύει νὰ ἐξορισθῇ ἀπὸ τὸ Κράτος! . . . Ὁ πάτερ Ἀρσένιος στέλνει ἀναφορὰ (x) στὴ Βουλὴ, καὶ χαλεβεῖ τὴ βοήθειαν τῆς Βουλῆς, ἐν ὀνόματι τῶν νόμων, ἐν ὀνόματι τοῦ Συντάγματος, ἐν ὀνόματι τῆς ἀτομικῆς ἐλευθερίας· ὁ πάτερ Ἀρσένιος ἐκθέτει στὴν ἀναφορὰ του ἕνα ἕνα ὅλα του τὰ δίκαια, καὶ ῥωτᾷ ἐκ' ἀπόξ' ἀπόξω γιὰτὶ ἀφοῦ μιὰ φορὰ ὁ Ἀνεμογιάννης, ὁ λαὸς καὶ ὁ Δεσπότης, τὸν ἀνεγνωρίσανε γιὰ Θ α υ μ α τ ο υ ρ γ ὸ ς, νὰ μὴ θέλουνε νὰν τὸν ἀνεγνωρίσουνε καὶ τώρα. Ἐρχεται ἡ ἀναφορὰ στὴ Βουλὴ, ἀρχίζει ὁ Γραμματεὺς τὴν ἀνάγνωσιν, καὶ ὁ βουλευτὴς Κ. Φίλιππας σὺν ἀντικρίνεται κατὰ τὴν ἀντιφάσιν, μὴ

ΙΑΚΟΒΑΤΕΙΟ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΤΕΛΙΟ ΑΠΕΘΥΡΙΟΥ

έντιμη καὶ ἀξιοσέβαστη γνώμη τοῦ Κ. Φίλιππα, ἡ ὁποία γιὰ τιμὴν τοῦ καὶ γιὰ τιμὴν τῆς Ἀποθνήσκουσας ἐπέρασε καὶ τὰ Πράχτικα, ἡ Ὁρθόδοξη ἑνδεκάτη Βουλὴ τῆς Ἐπανήσου δὲν πρέπει μὴτε νὰ καταδεχθῇ νὰ διαβάσῃ τὴν ἀναφορὰ τοῦ πατέρ Ἀρσένιου, γιὰ τὸ σέβας ὅπου ἡ Βουλὴ χρωστᾷ στὸν Ἀνεμογιάννη, τὸ λαὸ καὶ τὸ Δεσπότη· ἡ Ὁρθόδοξη ἑνδεκάτη Βουλὴ τῆς Ἐπανήσου συμφωνεῖ πληρέστατα μὲ τὴ μικρὴ καὶ μένι μὰ ἔντιμη καὶ ἀξιοσέβαστη γνώμη τοῦ Κ. Φίλιππα, καὶ ὁ Πρόεδρος ὑπογράφεται νὰ ἐμποδίσῃ τὴν ἀνάγνωσι· παραγγέλλει νὰν τὴν διαβάσουν κρυφὰ μοναχοὶ τοὺς οἱ Βουλευταί, καὶ ἀναβάλλει τὴ συζήτησι γιὰ τὴν ἄλλη Συνεδρίασι. — Στὴν ἄλλη Συνεδρίασι ἡ Βουλὴ ἀπεφάνθη·

Ἐπειδὴ ὁ ὑποφαινόμενος Ἀσκητὴς ex — θαυματουργός, ἔπαψε ἀπὸ τοῦ νᾶναι θαυματουργός καὶ νὰ ὤφειλ τὸ Κράτος καὶ τὴ Χριστιανωσύνη κἀνωνίας Μεγαλόσχημας καὶ ἄλλα θαύματα, καὶ ἐπειδὴ ἔπαψε ἀπὸ τοῦ νὰ χαίρετε τὴν ὑπόληψιν τοῦ Ἀνεμογιάννη, τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ Δεσπότη, γιὰ τοῦτο ἡ Ὁρθόδοξη ἑνδεκάτη Βουλὴ τῆς Ἐπανήσου, ἡ ὁποία αἰσθάνεται ὅλο τὸ σέβας καὶ τὴν ὑπόληψιν γιὰ τὸν Ἀνεμογιάννη, τὸ λαὸ καὶ τὸ Δεσπότη, ἀποφασίζει νὰ διωχθῇ ὁ Ἀσκητὴς ex — θαυματουργός ἀπὸ τὸ Κράτος!...

Κατὰ συνέπειαν, ἡ Βουλὴ παραγγέλλει καὶ τὸ λέει μιὰ φορὰ γιὰ πάντα.

Ὅπου ὅσοι ξένοι Ἀσκητὰδες καὶ Καλογέροι θαυματουργοί, εἴτε ἀπὸ τὸ Ἅγιον Ὅρος εἴτε ἀπ' ὅπου κι' ἂν ᾖναι, ὅπου ἐλάθανε ἀπὸ τὸ Θεὸ τὴ δύναμιν νὰ κάνουνε Μεγαλόσχημας καὶ ἄλλα θαύματα, θέλουνε νᾶρθουνε στὴν Ἐπτανήσου, εἶναι ἐλεύθεροι νᾶρθουνε, καὶ θέλει πολιτογράφωνται, καὶ θέλει χαίρωνται ὅλα τὰ προνόμια καὶ ὅλα τὰ δικαιώματα ὅπου χαίρουνται οἱ ἰθαγενεῖς Ἐπτανήσιοι κι' ὅπου διορίζουνε οἱ νόμοι καὶ τὸ Σύνταγμα· ὅπου αὐτὰ τὰ προνόμια καὶ τὰ δικαιώματα καὶ ἡ πολιτογράφησι θέλει ἔχουνε κάθε κῆρος καὶ κάθε δύναμιν ὅσο ποῦ αὐτοὶ οἱ Ἀσκητὰδες καὶ Καλογέροι ἐξυκολοῦνται νὰ ᾖναι θαυματουργοὶ καὶ νὰ χαίρωνται τὴν ὑπόληψιν τοῦ Ἀνεμογιάννη, τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ Δεσπότη, ὅπου ὅταν ἐπὶ τῶν Ἀσκητὰδων αὐτῶν καὶ οἱ Καλογέροι πάψουνε ἀπὸ τοῦ νὰ ᾖναι θαυμα-

ΙΑΚΟΒΙΤΣΙΟΥ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ ΚΑΙ ΤΕΧΝΗΣ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ ΚΑΙ ΤΕΧΝΗΣ

του γὰρ, ἀπὸ τὸ νὰ ὠφελοῦνε τὸ Κράτος καὶ τὴ Χριστιανώ-
συνὴ κάνωντας Μεγαλόσχημους καὶ ἄλλα Θάματα, ἀπὸ
τὸ νὰ χαίρωνται τὴν ὑπόληψιν τοῦ Ἀνεμογιάννη, τοῦ λαοῦ καὶ
τοῦ Δεσπότη, ἡ φιλελεύθερος καὶ Ὁρθόδοξὴ Ἐνδεκάτη Βουλὴ
τῆς Ἑπτανήσου, ἡ ὁποία αἰσθάνεται ὅλο τὸ σέβας καὶ τὴν ὑπό-
ληψιν γιὰ τὰ Θαύματα, τὸ Δεσπότη, τὸ λαὸ καὶ τὸν Ἀνεμογι-
άννη, τοὺς ἐξορίζει ἀπὸ τὸ Κράτος!...

ΤΟ ΠΑΤΕΡ ΗΜΩΝ ΤΗΣ ΕΝΔΕΚΑΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ.

Πάτερ ἡμῶν, (ὅπου κι' ἂν ᾔται εἶν' ὅλο τὸ ἴδιον) ἀγιασθήτω
τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου ὡς ἐν Οὐρανῷ, κι' ἐν τῇ
Βουλῇ. Τὸν μισθὸν ἡμῶν τῶν 40 διστηλῶν δὸς ἡμῖν σήμερον,
καὶ ἀφες ἡμῖν τὴ δουλειὰ τοῦ Μισθολογίου, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφῆ-
μεν τῷ Λεβασῶ καὶ λοιποῖς, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς τὴν
Ἀποθήκην τοῦ Διαβόλου, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς τοῦ Κα-
μουταίου. Ἀμήν.

ΕΚΛΟΓΙΚΑ.

Ἀγωνύμως μᾶς ἐστάλη πρὸς ἀποθήκευσιν τὸ
ἐπόμενονον:

Συμπατριώταις!

Πολλοὶ ἐλαμπασθήκανε ποῦ μ' εἶδανε νὰ ἔβγω σὰν Ἐγγώριος
Σύμβουλος—πολλοὶ ἐμουρμουρίζανε καὶ ἄλλοι πολλοὶ ἐγελάσανε·
—οἱ στερνοὶ μοῦ φαίνεται πῶς ἔχουνε περισσότερο δίκον ἀπ' ὅ-
λους, καὶ εἰς τοὺς στερνοὺς τούτους ἔχω σκοπὸ νὰ ἀπαντήσω
ρίχνοντάς τους τὸ παρόν μου πρόγραμμα στὰ μούτρα! Νὰ σὰς
περιγράψω τὴ ζωὴ μου, συμπατριώταις, μοῦ φαίνεται πῶς εἶνε
κόπος χαμένος, ὁ τόπος μας εἶνε τόσο μικρὸς ὅπου καθένας,
χωρὶς νὰ τὸ θέλει, σκοντάβει τῇ κακομοιρίᾳ τ' ἄλλου. Ποῖος
εἶμουν λοιπὸν τὸ ξέρετε, ποῖος εἶμαι τὸ βλέπετε! Δὲν
ἔχω χρεῖα νὰ κάμω τὸν Πανηγυρικὸν μου!.. ἐκεῖνο ὅτι δὲν
εἴσαθε ὑποχρεωμένοι νὰ ξέρετε εἶναι τὸ τί μ' ἔκαμε νὰ ζήσω—

ΤΑΚΟΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΤΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΜΕΤΕΩΡΙΟΥ

τρίσω, μὲ τέτοια φουρτούνα, στὸ πέλαγο τῆς ὑποψηφιότη-
τος, χωρὶς νὰ θυμηθῶ τὸ ἐδῶ καράβια πνίγουνται
καὶ σεῖς βαρκοῦλαις τί γυρεύεται; — Ἐδῶ καὶ
μέραις ὁ Θεὸς εἶχε ξημερώσει τὴν πουλιὰ τρομερὴ μέρα ποῦ νὰ
θυμῶμε (καὶ εἶμαι 70 χρονῶνε!) Ἕνας ἄερας, μιά βροχὴ μία
χιονιά ὅπου ἐπάγανε τὸ μιστὸ τοῦ κουκάλου! Ἄν σὰς πῶ πῶς
περισσότερο ἀπ' ὅλους αἰσθανόμουνα τὴ κακοκαιρίαν δὲν τὸ λέω,
Συμπατριῶταις, γιὰ νὰ σὰς συγκινήσω ὅχι! ξέρω ὅπως ἓνας ὁποῦ,
γιὰ τὸ κακὸ τοῦ κεφάλι, τουρτουρίζει στὴν ἄκρα μιανοῦ καφενείου,
δὲν ἔχει τὸ παραμικρὸ δικαίωμα στὴν εὐσπλαγχνία τοῦ καλο-
ενδυμένω. καὶ χαρᾶς τονε ἂν μπορῇ νὰ ξεφεύγῃ καὶ τὴν ἀγα-
νάκτησί τους! Ἐρρίξα ὁλόγηρα τὰ πονεμένα μου βλέμματα καὶ
ξανόγοντας μία δεκαρίαν πούτανε καθισμένοι σ' ἓνα ταβλὶ κ'
ἐπαίζανε, ἐπῆρα ἓνα σκαμνὶ καὶ τοὺς ἐπλησίασα γιὰ νὰ ζεσταθῶ
καὶ νὰ ξεδῶσω (ὠϊμέναναι!) μὲ τὸ παιγνίδι. Πολλῶνε θὰ σὰς πα-
ραξοφανεῖ νὰ πλησιάζω ἀκόμα παιγνίδια! μὰ τί νὰ σὰς πῶ, τὸ
παιγνίδι ἐστάθηκε πάντα ἡ ἀδυναμία μου, μὲ—στοίχισε πάρα
πολλὰ γιὰ νὰ τ' ἀρνηθῶ ποτέ. Οἱ γονεοὶ ἀγαποῦνε πάντα καὶ
περισσότερο τὰ παιδιὰ ποῦ τοὺς ἐστοιχίσανε πίκραις καὶ δά-
κρυα! — Οἱ ἀδύνατοι ἄντρες, τῆς γυναικας ποῦ καθημερινὰ τοὺς
ἀπατοῦνε. Οἱ ἀπόμαχοι κάνουνε φυλακτὰ τῆς μπάλας ὅπου
βγάνουν μεσαθέτους, καὶ ὅπου λίγο ἔλειψε νὰν τοὺς στείλουν εἰς τὴν
ἄλλη ζωὴ. — Ἐγὼ λατρεύω τὰ χαριτὰ ποῦ μαφανίσαναι! — Εἴμουναι
λοιπὸν ὅλος προσεκτικὸς εἰς τὸ παιγνίδι, καὶ ἔδιναι καὶ κάπου
κάπου τὴ συμβουλὴ μου ἐκείνων πο' παίζωνε, ὄντες ἄκουσα πῶς
κάποιος μ' ἐτράβηκε ἀπὸ τὴν ὀμπρέλλα, γυρίζω καὶ βλέπω τὸ
φίλο μου Κ. — Καλημέρα τοῦ κάνω, σανάθελα νὰν τοῦ πῶ—ἄσε
με ἡσυχόνει! — Μὰ ἐκεῖος σκύφτει καὶ μοῦ λέει στὸ αὐτί. — Ἦ-
θελα κάτι νὰ σοῦ πῶ. — Ὅριζε, τοῦ λέω σὰ μισοτιζινισμένος. —
Πάμε ἴσκι ὄζου — Ὅρισέ μου ἔδεπα γιὰτί σοῦ βεβαιῶνω πῶς
βαρένομαι νὰ ἐξγω ὄζου. (ἐντρεπόμενα νὰν τοῦ πῶ πῶς κρινῶ!)
— Πάμε μιά στιγμὴ καλότηχε. — Στενοχωρημένος ἀσπρόθηκα καὶ
τὸν ἀκλούθησα — Ὅντες ἐβγήκαμε ὁ φίλος μου Κ. μὲ πέρνει ἀ μ-
πρά τζο, πρῶμα ὅπου δὲ μοῦ τοῦλανε παρακαθὼ ὅπουνε
ἐκλογαῖς, καὶ μοῦ λέει: — Σὲ κά, ποδαὶς ἡμέρας ἐγώμει τὴν ἐκ-
λογαῖς τοῦν Συμβούλωνε — Οὐμ, κάνω, ἐκτάλαθα (ἐπειδὴ ἐστὶν

χάσθηκα ὁπῶς ὁ φίλος μου μ' ἔπερνε ἀπὸ κοντὰ γιὰ νὰ μὴ κα-
παρῇ τὴν ψῆφον) Ἐγὼ φίλε μου, τοῦ κἄνω μὲ τρόπο τραγικο-
κωμικὸ, ἀποφάσισα νὰ ἀποτραβηχθῶ ἀπὸ τὰ πολιτικὰ, καὶ δὲ
θέλω νὰ πάρω κανένα μέρος! — Δὲ μὲ καταλαβαίνει; ἄσπευε νὰ
μνησθῶ χωρὶς νὰ μὲ ἀντισκόφῃς καὶ ἔπειτα μὴ ἀποκρένεσαι,
ἤθελα λοιπὸν νὰ σοῦ πῶ ὁπῶς σὲ λίγαις ἡμέραις ἔχομε τὴν
ἐκλογαίς, καὶ ὁπῶς ἔκανες καλὰ νὰ νὰ συντρέξῃς. — Νὰ συντρέξω!
φωνάζω ξεχασμένος, σὰ νᾶθελα μὴ ποῦνε ὁπῶς ἡ τράπουλα ἔχει
62 χαρτὶὰ ἢ ὁπῶς εἶνε 4 φαντεσπάθιδες, νὰ συντρέξω! — Μάλιστα,
μάλιστα νὰ συντρέξῃς καὶ μὲ τὴν πεπειθῆσαι πῶς θὰ μείνεις! καὶ
γιατὶ ὄχι, στὸ θεῖό σου; ὁ Νόμος σὲ ἀναγνωρίζει ἐκλόγιμον,
γιατὶ θέλεις οἱ συμπατριῶται σου νὰ μὴ σεβαστοῦνε τὸ Νόμο;
Γιατὶ εἶσαι γέροντας; μὰ μὴ φαίνεται πῶς θὰ κάμεις ἔτζι πολὺ
καλλήτερον φυγοῦρα, σὰν Ἐγγώριος Γερουσιαστής, παρὰ κατὰ παι-
δάρια ὁποῦνε σχεδὸν ἀγένηλα! — Εἶσαι ὁ πούλις φτωχὸς ἀπ'
ὅσους παρρησιάζονται, καὶ τοῦτο εἶνε ἓνα προτέρημα ποῦ ἂν
εἶνε δικαιοσύνη, θὰ σὲ κάμει νὰ πάρῃς τὴν πρώτην ψηφοφορίαν. —
Ἐχαλάρηκες στὸ παιγνίδι! — Ἡ τύχη λοιπὸν σοῦ χροιάει μίαν ἀν-
ταμοιβήν, καὶ ποῖος ἤξερει μήπως φυλάει νὰ σοῦν τὴν κάμῃ στὸ
παιγνίδι τῇ ἐκλογῇ, στὸ λότο τῇ ψηφοφορίᾳ! ἢ ἡ τύχη
εἶνε τυχαία καὶ ἐπομένως ἔχει μεγάλη κα πρίτζια! —
Δὲν ἔχεις κόμμα θὰ μὴ πρὶς ἴσως, τὸ κόμμα τοῦν φαλιδνε
πέσμου τὸ ἀλησμόνητες; Εἶνε τὸ κόμμα τὸ μεγαλῆτερον, τὸ συμ-
παθέστερον, καὶ ποῦ παρατταίνεις τόσο καλὰ ὅπου σοῦ φαίνεται καὶ
εἶσαι ἢ ἐσάρκωσι τῇ ἰδέᾳ του, καὶ φοβάται; λὲς πῶς ὅλοι οἱ
συνάδελφοι δὲν θὰ σὲ βοηθήσουνε; — Ὅσο γιὰ ἱκανότητα, ξέρεις
καλλήτερά μου, πῶς εἶνε ἓνα λοῦσο ὅλως δι' ὅλου περιττὸ ὅ-
που δὲ ζητιέται οὔτε σὶὰ ἐπαγγέλματα!..

Ὁ φίλος μου ἐμίλιε μὲ τόση ζέση καὶ τόσα καλὰ ὅπου μὲ
ἐκατάπεισε· ἐλπίζω συμπατριῶται πῶς καὶ σεῖς θαντοῦ δώσετε
δίκην, Ἀμήν! Ἀ μὲ κάμετε νὰ μείνῃ θέλει σὰς κάμω τὴν εὐ-
χαριστήριόν μου; Ὡς τόσω καλαῖς ἀντάμωσες εἰς τὴν μπούκα
τῇ κἀλήπῃ.

Κεφαλληνία τῇ 12 Μαρτίου 1860.

Ἐγὼ ὅπου ἔχει χροιά νὰ γένῃ
Ἐγγ. Σύμβουλος.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ

ΤΩΡΑ ΟΠΟΥΝΕ ΣΑΡΑΚΟΣΤΗ.

(Συνέχεια.)

Βοεῖς Ἐμπόροι ἴσια μετράτε, —
Λίγο ἂν ὑπορῆτε κερδοσκοπᾶτε,
Στὰ μισὰ κέρδη φχαριστηθῆτε,
Μὴ στήν ψυχὴ σας, μὴν παραχθῶντε!
Καὶ ὅσοι ἔχετε ἐλαστικότητα
Εἰς τὴ συνείδησι ὑπορεῖ καλῶτατα,
Νὰν τὴ βαστάτε στενὴ στενὴ,
Τώρα ὁποῦνε Σαρακοστή!

Ὅσοι δανείζετε μὲ χοντρὸ τόκο!
Ἄν ἀγαπᾶτε τὴ Θεοτόκο,
Φχαριστηθῆτε εἰς τὸ μισὸ
Ἀφ' ὅσα πέρνετε τὰ ἑκατὸ —
Ἄσπετε τώρα τὰ τοκολόγια
Καὶ λογαριάζετε μὲ κομπολόγια.
Ζήσετε κάνε σὰ Χριστιανοὶ
Τώρα ὁποῦνε Σαρακοστή!

Καὶ σεῖς Παπάδες χαιρόσαστ' ὅλοι,
Ποῦ θεὸν ἀγιάση τὸ Ἀργοστόλι,
Καὶ ὁποῦ τόσας ψυχὰς χαμέναις
Θεὸς νὰ ριφθῶνεν μετανομέναις
Στὴν ἀγκαλιά σας τὴν Εὐλοπιμένη,
Π' ὅτι κί' ἂν πιάση σφυκτὰ βασταίνει!
Πλὴν μὴ σκοτώσετε μόσχοι οὐτ' ἄρνη
Τώρα ὁποῦνε Σαρακοστή!

Ὡ φιλακόλουθαις καλαῖς γρηοῦλαις,
Τρέξετε τώρα τρέξετε οὐλαις,
Ὅσο θελήσετε στήν Ἐκκλησίᾳ σας,
Νὰ μουρμουρίζετε τὰ πατερμά σας
Καλὸ παρ' ἄδειγμα δόστε τῇ νιότη
Π' ἄλισμονᾶνε τῇ προσευχαῖς
Ὡ ἡ ψυχούλαι σας ἔχουν γιόρτη
Τώρα ὁποῦνε Σαρακοστή!

ΠΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΠΟΛΥΤΟΥ

Ὁ ὑπεύθυνος ἐκδότης ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΔΕΒΛΙΤΗΣ.